

CONSTANTINESCU, IANCU

Avocat, publicist

N. 17 ian. 1888, Craiova - m. 1985

Numele de stare civilă: Ioan D. Constantinescu. Frate, după tată, cu Eugen, Paul și Savin Constant.

A urmat clasele primare la școala *Traian* și Liceul *Carol I* (1907) din Craiova, Facultatea de Drept din București (1911). A frecventat Conservatorul *Cornetti* din Craiova.

Avocat în Baroul de Dolj, din 1911 până în 1947 și avocat al Primăriei; membru în Comitetul de lectură al Teatrului Național din Craiova și director girant al aceluiași teatru (1922).

Debutează publicistic în 1907, la *Neamul românesc* (director Nicolae Iorga), cu articole de critică literară și recenzii de cărți. A condus *Tribuna* (Craiova, 1918-1920), organul partidului conservator al lui Take Ionescu; *Goarna* (Craiova 1920-1921, director și proprietar) și *România noastră* (Craiova, 1935-1940 director și proprietar). A fost membru în comitetul de redacție al revistei *Pandectele Române*. În 1932 inițiază la Craiova o universitate liberă, Ateneul *Mihai Eminescu*. A fost premiat de Uniunea Intelectuală Română și Academia Română în 1940 pentru volumul **O. Goga - monografie literară** (Craiova, 1938).

Pseudonime: I.Constant, Peyon, Ion Ceterașul, Condei, Vlahu Negru, Rabindranath.

A colaborat la *Neamul românesc*, *Gând și slovă oltenească*, *Ramuri*, *Tribuna*, *Flacăra*, *Justiția Olteniei*, *Jurisprudența Română* etc.

Opera: **Politica viitorului** (1921); **Justiția fundamentum Regnorum** (1933); **Cu aripi noi spre creste** (1936); **Pe cărarea cu aglice**. Versuri (1940); **Honorée de Balzac**, prelucrare după René Benjamin (1946), în manuscris **Tudor Vladimirescu**. Roman.